

інтеграційною моделлю розвитку інноваційного менеджменту в організації, де основу складає ланцюжок «маркетинг – R&D – виробництво».

Список використаних джерел

1. Федулова Л.І. Концептуальні засади формування інноваційної системи підприємств / Л.І. Федулова // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 10 (160). – С. 195-205.
2. Chiedls M.D., Young S.M. Managing Product Life Cycle Costs Fn Organizational Model, Journal of Cost Management, Fall 1991. – P. 39-52.
3. Пушкар М.С. Контролінг – інформаційна підсистема стратегічного менеджменту: Монографія / М.С. Пушкар, Р.М. Пушкар. – Тернопіль: Карт-бланш, 2004. – 370 с.

ПРОБЛЕМА ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА НАПРЯМКИ ЙОГО ПІДВИЩЕННЯ

*Т.Ю.Соборайчук, студентка
Науковий керівник: І.М. Суворова, к.е.н., доцент
Національний авіаційний університет м. Київ*

Головним фактором економічного зростання та забезпечення важливого місця підприємства у національній економічній системі є ефективне використання інновацій, які відіграють провідну роль у вирішенні економічних, соціальних та екологічних завдань.

Рівень стійкості економічного суб'єкта господарювання напряму залежить від темпів і масштабів здійснення інноваційної діяльності, завдяки якій підприємство може своєчасно і швидко реагувати на дії конкурентів шляхом використання нововведень і забезпечення якісного і більш повного задоволення потреб споживачів. Саме тому важливим є ефективне використання інноваційного потенціалу підприємства.

Дослідженню питань даної проблематики присвячені праці вітчизняних науковців, серед яких Ю. Бажал, В. Бридун, А. Гальчинський, Н. Гончарова, В. Гусев, Б. Данилишин, С. Кіреєв, В. Онищенко, В. Семиноженко та інші. Однак,

не зважаючи на таку різноманітність наукових праць, все ж не існує єдиного визначення поняття «інноваційний потенціал підприємства».

Наприклад, С. Гуренко визначає інноваційний потенціал як сукупність різних видів засобів, механізмів та ресурсів, включаючи матеріальні, фінансові, інтелектуальні, науково-технічні та інші види ресурсів, у тому числі і людський капітал, які необхідні для здійснення інноваційної діяльності [1].

А.П. Гречан визначає дану категорію як складну сукупність тих складових його матеріальних, нематеріальних та фінансових ресурсів, які підприємство використовує та може залучити для сприйняття та впровадження нововведень, як ресурс [2].

За оцінками експертів існують наступні проблеми ефективного використання інноваційного потенціалу підприємства:

- дефіцит фінансових ресурсів та погіршення матеріально-технічної бази наукових та дослідницьких центрів;
- масова еміграція кваліфікованої робочої сили;
- недосконалість законодавчої бази, яке регулює інноваційну діяльність підприємств;
- відсутність механізму трансферу технологій та нерозвиненість інститутів венчурного бізнесу;
- високий ступінь фізичного та морального зносу основного обладнання;
- недосконалість методики оцінки ефективності інноваційних проектів підприємства;
- відсутність фондів підтримки інноваційного підприємництва [3].

Тому, виходячи з виявлених проблем, можна визначити такі напрямки підвищення інноваційного потенціалу підприємств в сучасних умовах:

- активізація науково-технічного розвитку шляхом накопичення об'єктів інтелектуальної власності, отримання нових ліцензій, патентів;
- активна співпраця з провідними галузевими та науково-дослідними інститутами, у тому числі зарубіжними;
- удосконалення кадрової політики з метою мотивації інноваційної активності персоналу, підвищення кваліфікації, зростання його професійних здібностей та навичок;
- стратегічна орієнтованість підприємства на інноваційний розвиток;
- формування автоматизованої бази накопичення, обробки і систематизації інформації для ефективного її використання;
- пріоритетне фінансування технічної бази інноваційної діяльності;

– орієнтація на створення максимально ефективної структури залучення капіталу при створенні інноваційних проектів;

– оптимізація використання природних та енергетичних ресурсів [4; 5].

Загалом можна визначити, що основними умовами ефективного використання інноваційного потенціалу підприємства повинні бути максимальне використання можливостей і переваг управлінської діяльності та обґрунтована, виважена інноваційна політика підприємства (її напрями повинні підлягати диференціації з огляду на реалізацію інноваційних можливостей як внутрішнього, так і зовнішнього середовища діяльності підприємства).

Також слід зазначити, що реалізація можливостей інноваційного потенціалу господарюючого суб'єкта напряму залежить і від державної інноваційної політики, пріоритетних напрямків національного інноваційного розвитку та умов здійснення інноваційної діяльності в країні, існуючого рівня науково-технічного та технологічного потенціалу суспільства.

Запропоновані напрями підвищення рівня ефективності використання інноваційного потенціалу підприємства дозволять забезпечити досягнення високого рівня конкурентоздатності продукції та підприємства загалом.

Список використаних джерел

1. Гуренко С., Шкворець Ю. Інноваційний потенціал України: підприємство, галузь, регіон, країна // Економіст. – 2005. – № 5. – С.16-26.
2. Гречан А.П. Теоретичні засади визначення інноваційного потенціалу підприємства // Економіка та держава. – 2005. – № 7. – С. 34-37.
3. Мірошник Р., Меренюк Л. Проблеми використання та оцінки інноваційного потенціалу підприємств / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://vlp.com.ua/files/29_18.pdf
4. Трусова А. Підвищення інноваційного потенціалу підприємства / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://masters.donntu.edu.ua/2009/fem/trusova/library/tez1.htm>
5. Судакова О. Стратегії розвитку інноваційного потенціалу підприємств / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/ONG_2009/Economics/17384.doc.htm